

Oversøet... 85,824 Kr. „ D.

i. Brændsel til Regentsalunnerne:

103½ Favne Brænde (1½ Favne til
hvert Værelse) à 36 Kr.
25 Tdr. Trækul til Gløder à 3 Kr. 25 D.

3,726 Kr. „ D.
81 — 25 —

3,807 — 25 —

k. Regentfens Bæseindretning, jfr. Finantsloven for 1876—77

1,000 — „ —

Salt... 90,631 Kr. 25 D.

ad a. Som i Finantsloven for 1880—81.

ad b. 1. Paa Finantslovsforslagene for 1874—75, og 1875—76, jfr. de trykte Anmærkninger til bemeldte Forslag henholdsvis S. 199—202, og S. 229—232, blev det ordinære Kommunitetsstipendiums Portioner søgt forøgede fra 130 til 150, nemlig dels ved at forandre de daværende 10 midlertidige til faste, dels ved Oprettelse af 10 nye Portioner. Men medens et samtidigt Forslag om Forhøielse af Portionernes Størrelse blev bevilget ved Finantsloven for 1875—76, blev hint Forslag om Forøgelse af Pladsernes Tal forkastet, jfr. Rigsdagstidenden for 1873—74 Tillæg B. Sp. 259—62 og for 1874—75 Tillæg B. Sp. 479—82 og 907—8, samt Folkethingstidende for 1874—75 Sp. 4916—17. Senere er intet Skridt gjort til at opnaa en saadan Forøgelse. Derimod ere bemeldte 10 midlertidige Portioner nu alle indbragne, overensstemmende med den ved deres Oprettelse ved Finantsloven for 1870—71 truffne Bestemmelse. Antallet er saaledes endnu som tidligere 130, hvoraf 20 ere paaregnede for privilegerede Ansøgere og medgaa oglaa til disse, saa at der for uprilegerede Ansøgere ordentligvis kun have 110 Portioner til Raadighed.

Da den tidligere Erfaring om, at et saadant Antal Pladser ere ganske uilstrækkelige til at fyldestgjøre de Ønsker, der fremkomme fra aldeles kvalificerede Ansøgere, i de senere forløbne Aar i stigende Grad er stadfæstet, har Stipendiebestyrelsen paany indgivet et af Konfistorium tiltraadt Andragende, hvori indtrængende anholdes om en Forøgelse af Pladserne med 30, saaledes at de samlede nuværende ordinære Stipendieportioner 130 forøges til 160.

Senere har Stipendiebestyrelsen i en udførlig Fremstilling meddelt forskellige efter Ministeriets Opfordring tilveiebragte Oplysninger, ledsaget med et statistisk Materiale. Det fremgaar heraf, at det er et aldeles forsvindende Tal, som nu opnaa Kommunitetsstipendiet før Begyndelsen af det 5te akademiske Halvaar (o: før Septemberuddelingen efter 2 fulde akademiske Aars Forløb). Ved denne Uddeling opnaa nogle det, men først i det 6te Halvaar (Martsuddelingen efter Forløbet af 2½ Aar), kommer Tuven til et større Antal. Mange maa vente til det 7de og 8de Halvaar, og endnu i det 9de er der ikke faa, der først komme i Betragtning. Selv det 10de, 11te og 12te Halvaar frembyde temmelig regelmæssig Efterølere. At de, der opnaa Stipendiet saa sent, tillige af Hensyn til deres fremrykkede Studietid, sædvanlig faa det for en kortere Tid, er kun en Følge af deres i det hele ugunstige Stilling. Resultatet for Aarrækken 1870—75 er det, at ikke en Gang Halvdelen af dem, der opnaa Stipendiet, faar det før Udløbet af det 3die Studieaar, og at over Halvdelen maa vente kortere eller længere Tid udover disse Aars Forløb. Et saadant Forhold bidrager i høj Grad til at forlænge Studietiden baade for dem, der nødes til i Ventetiden at ofre altfor meget af deres Kraft paa at skaffe sig fornødent Underhold ved slet betalte Informationer og deslige, men ved Exemples Magt oglaa udenfor disses Kredse.

Skvad der bør stræbes efter, er, at kvalificerede Ansøgere kunde opnaa Stipendiet i Løbet af det 3die Studieaar (efter Forløbet af henholdsvis 2 eller 2½ Aar, eller ved Begyndelsen af det 5te eller 6te akademiske Halvaar). De vilde da regelmæssig kunne nyde det i normal Tid — 3 eller efter visse Studiers Bestaaenhed 4 Aar — uden at Studietiden forlængedes ud over den Grændse, inden hvilken de fleste burde være i Stand til at afslutte Studiet. Hertil vilde der, selv under uforandrede Forhold, udkræves en Forøgelse af ca. 20 Portioner. Men med en saadan Forøgelse kan ikke opnaas, at f. Ex. ved September og Martsuddelingen 1880 og 1881 Ansøgere fra 1878 kunde fyldestgøres, thi fra Aarene 1877, 1876 og mulig 1875 vil der komme mange, som maa gaa forud for Ansøgere fra 1878. Anslaaes disse ældre Ansøgere til 30, der langt fra er for høit efter Gjenmængdet, vilde et Tillæg af 10 Portioner til hine 20 i Løbet af ca. 3 Triennier hidføre det ønskede Resultat, fremdeles forudsat at Forholdene blive uforandrede og at der gaas ud fra en ensartet Vortgivelse paa 3 Aar. Der kunde da spørges, om det ikke var naturligt, efter Udløbet af 9 eller 10 Aar at skrive til en succesiv Inddragelse af de 10 Portioner. Men herimod taler, at det netop er Hensigten at søge at udvide Afdgangen til Stipendiet ved at medtage Ansøgere, der under de nuværende ugunstige Forhold ikke have kunnet tages i Betragtning, at der fremdeles er al Sandsynlighed for, at de kvalificerede Ansøgerses Tal i Løbet af det nævnte Tids-